

küldte zseniális lelkét a másvilágra. De vigasztalódtunk rögtön, a midőn láttuk azt a nyugodtságot, mondhatni derűtelt arcán, mely csak a megdöbbenéskor található fel. Nem untatódott meg. Nem tudta, hogy meg fog halni. Ugy szerette családja tagjait, hogy e tudat, hogy végéhez közeledik, borzást keltett volna végső óráiban is.

Az orvosi vélemény Csiky Gergely haláláról a következő:

Csiky Gergely már évek óta beteg volt, 5 évvel ezelőtt vizenyős betegségben szenvedett és már akkor a vesékben némi rendellenes elváltozások jelentek. De miután apósa, Bakodi tanár ezt észrevette, a kezelés után jobban lett. Másfél évvel ezelőtt ezen tünetek újra ismétlődtek és erősebb pangások állottak be szervezetében. A professzor bizalmas barátai előtt is aggodott állapota felett, annyira inkább, mert a vese működése mind rendellenesebbé kezdett válni és a rendesnél több fehérvérét választotta ki.

Ha most meg nem halt volna, valószínűleg egy hosszadalmas, vizkórú betegséggel kellett volna életét bevégeznie. Nála a most divatos szívelégtelenség, mint első pillanatra gondolható volt, nem szerepelt. Szíve egészen rendesen működött, míg ezelőtt 10 esztendővel szívverése abszolút aritmetikus volt.

Mindazonáltal még Bakody sem gondolta, hogy ily hamar következnek be az, a minek azonban biztos bekövetkezőjét ő már sejtette. Csiky Gergely a nyarat, tudókatharusa miatt Marienbadban töltötte, hol hörgi nyálkás bántalma tökéletesen elmúlt. Kiss egészségügyi tanácsos gondos kezelése mellett. Midőn Marienbadból visszatért, könnyebbültnék érezte magát.

Itthon folytatta a marienbadi szigorú életrendet és csak pár nap előtt a Semsey-féle lakomán hagyta figyelmen kívül az orvosi utasításokat. Ezen a lakomán fél 2-ig maradt és igen jól mulatott. Pedig határozottan kárára volt és talán ez is működőre a hirtelen katasztrófában.

A bpesti nemzeti színház méltó módon fogja gyászát kifejezni: a részletekre nézve végleges megállapodás nem történt. Látogatásokra tettek a gyászos házánál Karap Ferencz főrendiházi tag, Szász Károly ref. püspök, Paulai Ede, Rákosi Sándor, G. Csillag Teréz, Náday Ferencz, Egressy Ákos, P. Gál Jenő stb. Kiszorultak küldöttek Jászai Mari, (óriási koszoru, fehér szegfű és kameleából, a Kisfaludy-társaság (nagy baborkoszoru, Csiky Gergelynek a Kisfaludy-társaság) és az első magyar színházi ügynőké.

A budapesti nemzeti színház homlokzatára, a színház homlokzatára, a színészei házára, az írók és művészek társasága helyiségre, valamint a magyar tud. akadémiára kitűzték a gyászlobogót.

A bpesti nemzeti színház udvara a hirtelenséggel azzal meglelt a kiváló műtőzet tagjaival, kik egyes csoportokban beszéltek meg a halálesetet. A legnagyobb hatást talán mégis a megfogalmazott tanítványai közt a színi tanodában keltette a halál híre. Ma a kedvelt tanár halála miatt nem is tartottak előadást. Az egybegyűlt növendékek alig hallották meg a leverő hírt, nagy csoportokban indultak az elhunyt Szentkirályi-utcai lakására, mely teljesen megtelt a résztvevőkkel. A legelső látogató Beöthy Zsolt egyetemi tanár volt, majd Szacsay Imre Egressy Ákos és Náday jöttek a színi tanoda növendékeivel.

Nagy reményekkel nézett az „Átyafiak” legközelebbi premiére elé. Csak az utolsó napokban, a próbák szerzett tapasztalatai

és az angol fashionable körökben minden valószínűség szerint a szerelmes Romeók ezekben a szavakban esedkelnek Juliák kezéért:

— Drága kisasszony, nem volna hajlandó az élet utját az én oldalam mellett végiglovagolni?

Keserű pohár.

ANGOL REGÉNY.

A DÓRA szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.

X.

(Folytatás.)

(20)

Csak arra a bánatra emlékezik, mely az erőteljes Abigailt ily tetéltelen teljesen megtörtén asszonnyá változtatta, s ösztönözött szíveskedéssel előre lépve meg fogja az asszony bágyadtan lecsúszott kezét, s miután mélyen megszorította azt, vendégét egy székhez próbálja vezetni.

Szegény Abigail — mondá, s hangja és szemei szánalmát fejezik ki. Magán látszik, hogy veszteséget borzastól megérezte, maga nagyon beteg volt, üljön le és nyugodjék — majd később, ha jól kipihente magát, mondja meg, hogy mit tehetek magáért.

De Hunt Abigail nem lehet megengedni, elhúzza a kezét s a leány szíves igyekezetének, hogy egy székhez vezesse, ellent áll.

Veszteségemet! ismétlé az asszony rikácsoló hangon s szürke fejét erősen megárazta. Róza kisasszony jól teszi, hogy annak nevezi, nem igen látom, hogy rajtam kívül másnak veszteség lett volna.

Ezt nem volna szabad mondania — szökhő felbe Róza — a színház székénél

után határozta el, hogy az eddig négy felvonásnak hirdett darab harmadik és negyedik felvonását egybevonja.

Sok előszeretettel foglalkozott a „Két szerelem” című szomorujátékával is, melylyel hetedizben nyerte el a Teleki-díjat. Az „Átyafin” kívül ez az egyetlen már elfogadott hátramaradt színműve. Szó volt róla, hogy még az idei szezónban előadják, mert úgy is kevés az eredeti újdonság, Csiky azonban mindenáron a jövő télre kívánta halasztani szomorujáték bemutatóját.

Az országos színészegyesület központi igazgatótanácsa elhatározta, hogy Csiky Gergely temetésén testületileg vesz részt s ravatalára nagy baborkoszorút helyez, melynek széles fekete moire szalagján a következő felirat lesz: „Az országos színészegyesület — Csiky Gergelynek”

A magyar tudományos akadémia Csiky Gergely halála alkalmából elhatározta, hogy az örvényhez részvételt intéz, melyet Szily főtitkár fog átadni. A koporsóra koszorút helyez, a temetésen testületileg fog megjelenni s az e hó 30-án tartandó összes ülésen fogja Csiky érdemeit méltatni.

A budapesti nemzeti színház s az opera személyzete testületileg vesz részt a temetésen s külön-külön koszorút is helyez a ravatalra.

A temetés ma délután három órakor volt meg.

A budapesti unitáriusok.

— Tizedik évforduló — jubileum nélkül. —

Bpest nev. 20.

Feltűnés nélkül szerényen minden zajt kértélve készült megülni holnap tiz esztendő alakulásának tünnetét a magyar unitáriusok budapesti egyházközsége. Tiz esztendővel, igaz nem is lehet valami országra szóló ünnepet rendezni. Noha az is bizonyos, hogy ez alatt a tiz esztendő alatt annyi derekas sikert ért a budapesti egyház a mennyi évtizedekre terjedő sáfarkodás mellett is számot tenne s nagyobb szabású ünnepekre is méltó volna.

Egyébiránt nemcsak tiz esztendő áll a holnapi unitárius gyűlékezés előtt a melyet szándékosan nem nevezünk jubileumnak. A 1887-diki törvények után, midőn az unitáriusok vallása ismétlenül bevett vallásnak mondatott ki s az Erdélyi levél egyesítés eszméje testet öltött a Székelyföld unitáriusai közül számosan kerültek Budapestre s a kiegyezés megtörténtevel hozzá is láttak, az ekleziáalapításához. Buzogány Áron miniszteri titkár, a ki előbb unitárius lelkész volt, Hajós János miniszteri osztálytanácsos és mások részvételével várbeli lakásán tartott istiszteleteket; azonban inkább családi jellegűek voltak.

A legelső nyilvános istentiszteletet hatvan kilencben, június tizenharmadikán, Ferencz József kolozsvári pap, a mostani unitárius püspök tartotta Budapesten, a reformátusok Kálvin-téri templomában. Négy esztendővel később három előkelő angol unitárius látogatott el a magyar fővárosba, Hale Edward az „Old and New” szerkesztője, Fretwell János, az ismert magyarbarát és Southwick Emma iróné, a kik egybeleköt a templomépítés eszméjét is fölvettek s azzal az elhatározással indultak Angliába, hogy a magyar unitáriusok ügyét ebben az irányban is fölkarolják.

Hetvenötben a budapesti unitáriusok szervezkedtek és főleg egyházközséggé alakultak a miben sok része volt Bethlen Ferencz grófnak is. A következő hat év alatt aztán

pirros színnel festi be azt. Ez nem igazságos vád Dacre úrral szembe sem,

— Sem magával — végezte be az asszony fülsejtő nevetéssel. Kisasszony, bocsánatot kérek, miután szíveskedést kért jötem ide nem bölcsesség tölem a kisasszonyt tiszteltlen megjegyzésekkel — ellenem haragítani.

Róza csak egy mély sóhajjal válaszolt és Mjire néz. E fiatal leányka megérti a figyelmeztetést, s ott hagyja őket.

Hunt Abigail mogorva meglepődéssel néz utána, a mint a szobából távozik s midőn az ajtó becsukódott utána, oly vad kifejezésű arccal közeledett Rózához, hogy az gyermekes rémülettel hátrált vissza, mielőtt Abigail kiméletlen gorombasággal azt mondja:

— Ne féljen tőlem a kisasszony — nem fogom bántani.

— Én nem félek — válaszolja Róza, magához jöve, s elég nyugodt hangon beszélve. Ugy emlékezem Abigail, maga azt mondta, — hogy valami szíveskedést kért jött hozzám.

— Igen, azért jöttem.

Az asszony elhallgat, összehúzza bozontos szemöldökét, s látszik rajta, hogy valami erős érzélemmel küzd. Bár mi lett, légyen az amit kérni szándékozott, az ő mogorva természetének megerősítésére került szavakba öltöztetni azt, s midőn a szavak ajkaira jönnek, épen oly kellemetlenek és olyan engesztelhetetlenek azok, mint a milyen az egész magaviselése. Fekete keztyűs kezét egymásra dörzsölve, s átható szemeit merev tekintettel a Fane kisasszony halvány arcára függesztve beszédét így kezdi:

— Kisasszony, én nem hiszem, hogy a Maud kisasszony — bocsánat — a Dacrené kívánsága sok súlylyal bírna a kisasszony előtt, de vannak emberek, a kik bár mily

az angol hitrokonok és a magyar unitárius hívek áldozatkészsége mellett sikerült a budapestieknek lelkesíti állást rendszeresíteni s anyaggyázzá alakulni.

November másodikán ment végbe ez az alakulás, tiz esztendővel ezelőtt.

Azóta felépült a templom is, megszáporodtak a hívek is a közelben és a távolban egyaránt. S az egyházközség tagjai, a kik a holnapi napon ennek az alakulásnak csöndes megünneplésre összegyűlnek, önértetle nézhetnek vissza a sikerben gazdag tiz esztendőre, halálisan emlékezhetnek meg az időközben elhunyt buzgó hitrokonokról, a távolban élő bajtársokról s biztos alapon tervezhetik további főirányoztatását egy budapesti anyaggyháznak, mint a legutóbbi tiz esztendő alatt szervezett holdmezővásárhelyi, orosházi, mezőberényi, polgárdi és vilyonyi egyházaknak. A melyek mind a budapesti anyaggyház szárnyai alá tartoznak, egytől-egyik magyarok, nemcsak a hitben, de a hazafiságban is erősek, és a holnapi napot, mint a melylyel létesütlük szorosán egybe függ, szintén megünnepleni készülnek.

Főterünk rendezése és a piac szétosztása.

Kolozsvár, nov. 21.

Már az öreg Schütz s vele együtt azok, a kik elkezdtek alapot teremteni a templom körüli épületek kisajátítására, tudták, hogy ez épületek lebontása csak első lépés a piac szépitésének, és ezt a templom körüli parkirozás, sátrak és árucikkelt eltávolítása kell, hogy kövesse.

A templom körüli épületek lebontása végét járja. Az első lépés tehát meg van téve. Ebből önkénytelenné következik már most a további munka: a főter kitűritése, a mi a közönség érdekében a piac decentralizációját vonja maga után.

Városunk fejlődésével, a tudományos intézetek szaporodásával, az idegenek forgalmának emelkedésével többé nem tartható fenn az az állapot, hogy főterünk, melynek díszítése, rendezése örvendetesen megindult, termények, ipari anyagok, izléstelen sátrak, kofák, árusok nagy seregének legyen továbbra is állandó központja. A nap-nap után ott folyó s leirhatatlan kifejezésekben bővelkedő veszekedések, kofavíták nem csak az idegekre, de azokra is, akik a főter járdáin naponta végig mennek, egyaránt kellemetlen benyomást gyakorolnak.

A főter kitűritését a szépségügyi szempontok és a piac decentralizációjának szükségén kívül sürgetik a közegészségügyi érdekek is. A beépített és túlnépes belvárosban hamar romlik a levegő és ennek az egészségre ártalmassá tételéhez tetemesen hozzájárul az a tömörked termény és anyag, a mi oda felhordatik, s az a sok hulladék, a mi ezek nyomán a talajon marad.

A főter kitűritésével, a piac decentralizációjával sokat nyerne a közönség, mert közelebb kapná lakásához a piacot, és nem vesztegetne annyi időt a bevásárlással.

Ha a főter kitűritetik, a piac célszertű megosztása a következő helyeken lenne:

A Széchenyi-téren, mely már is igénybe vétetett a piac céljaira, a tencsin-téren, a London-utczában s ez s a szén-utczák találkozási pontján levő u. n. London-téren. Így közel kapnák a háztartás-

hoz naponta használandó élelmi cikkeket a hídelvei, kétvízközi részen, Monostor- és szén-utczákban s a külközép- és külmagyar, felek-, győrfalva-utczák környékén lakók is.

A főter házai, tüzletei észrevehető hiányt nem fognak ezáltal érezni, mert a megszámlálhat fogva a főter ezután is sokáig a leglátogatottabb hely lesz s az a közönség, a melyek megszokta naponta felkeresni a főteri tüzleteket, elkerülni azokat a jövőre sem fogja.

Kapcsolatban a piac rendezéssel, a terményárakat a belközép-utczából is ki kell költöztetni. A tencsin-térről a tűzi- és épület-faúru helyét célszertűen lehetne áthelyezni a szénatér-utczába, a hol régen a takarmányt árulták. Ezek helyére a terménypiac jöhetne.

A belváros képe ilyen rendezéssel némiképen megnyerné azt az alakot, a mely az erdélyi részek fővárosához illő s a melynek keresztültittele már nem odázható tovább el. A város pénztára is nyerne a piac megosztásával, mert a több helyen több árúhely vetnének igénybe, mint a mennyi után jelenleg a főteren, szedetik a díj.

A főterről a sátrós szabócsok, már most elvonulnának találozhatók a széchenyitér alsó szélére. A főteren nincs rájuk szükség, mert elegendő kereskedés van ott, a melyekben áruik megkaphatók. Sátraikkal és ponyváikkal ok nélkül éktelenítik a főtert, és fogyasztó közönségüket a széchenyi téren ép úgy megkapják, mint bárhol.

A kolozsvári piac rendezésének betetőzése a vásár csarnokokkal lesz. Az a kezdetleges mód, hogy az élelmi cikkek szabad égt alatt, pornak, csapadékoknak vanak kitéve, az egészségre nagyon ártalmas — s sokáig fenn nem tartható, a piac szétosztása után sem. Létesítheti a vásár csarnokokat a város, létesítheti vállalkozó, minden körülmények között nagy anyagi haszonnal járna egy ilyen vállalat.

A sajtó, s a hatóság évtized óta foglalkozik a piac rendezésének kérdésével. Elérkezett az ideje, hogy a gyakorlati megoldás kezdeményeztessék, hogy az rendre és fokozatosan keresztül vihető legyen.

Kombinációk.

A közigazgatási törvényjavaslat csufos megbukása gróf Szapáry Gyulát, Magyarország jelenlegi miniszterelnökét nagy zavarba hozta.

Midőn Tisza Kálmán menesztése után nagy garral belélt a miniszterelnöki bársonyszékbe, beköszöntő programjában az állami közigazgatást tüzte ki kormányzatának jelszával, melylyel megteremti az új Magyarországot.

Mint volt finanszminiszter ugyanis úgy gondolkodott, hogyha a vármegyék is ugy lesznek organizálva, mint a pénzügyi hatóságok, komándó szóra mindent keresztül vihet s ingatag állását a kormányrudon ez által megerősítheti.

Hogy mekkorát családott e számításában, legjobban bizonyítja a hivatalos lap tegnapi előtti száma, melyben a híres közigazgatási törvényjavaslat összezsugorodott 2. §-sa királyi szentesítést nyert, s a mely sem neki, sem a nemzetnek egy fabatkát sem ér.

biztosítom, hogy Maud kisasszony ezt kívánta.

Gakran mondta nekem az ő csendes modorával — hiszen tetszik tudni, hogy mennyire szerette a mások dolgát igazítani, Abigail, halálom után nem szabad dolgoznia. Azt bizony magára, hogy Róza kisasszony után nézzen.

Én nem tudom megmondani, hogy miért gondolt erre, ez valami különös szeszély volt tőle mert ő tudta, hogy Róza kisasszony soha sem tűrhett engem, — s a régi napokban sem engedte, hogy valamit tegyek körtlre.

Nem azért, igazán nem azért mondja Róza élénken. Egy kissé szégyelli, hogy ellenszenyét oly nyersen kimutatta s a mennyire hatalmában áll szeretni azt helyre hozni Abigail, maga egészen félre értett engem, és arra is figyelmeztetnem kell, hogy állásomat is félre értette.

En tudom, hogy mi volt maga a szegény Maudnak, és azt is tudom hogy minő szeretettel viseltetett maga iránt.

Kérem, ne beszéljen arról szolt közbe Abigail oly hevesen és durván, hogy Róza előbb meghökken s midőn a haragos ajkáról elszált kiáltásról itélve látja hogy szavai milyen éles fájdalmat okoztak még szelidebb hangon folytatja.

Csak azért beszéltek róla, hogy megmondjam a kisasszonynak, hogy Maudért örömmel megtennék a kisasszonyért a mi tőlem telik, de azt tenni amit kíván, teljes lehetetlenség.

En nagyon szegény, sokkal szegényebb vagyok maga tehát szóba se jöhet, hogy magamhoz vehessem.

Az nem tesz semmit.

Bocsásson meg de igen. Én sokkal szegényebb vagyok, — mint hogy cselédet tart-hassak, én —

— Itt elhallgat, mert hirtelenében nem

A vármegyék megmaradtak azoknak, mik eddig voltak.

Attól a 2. §-tól ugyan megmen jiel egyetlen vármegye sem, s csinálni fogja az ő dolgot ezentul is épen ugy, a mint eddig tette.

Finánczokat bizonyára nem fog e szerencsétlen 2. paragrafus nevelni a vármegyei tisztviselőkhöz s 5—10 forint jutalom díjért senki sem fog beállni denuncziánsnak.

Gróf Szapáry Gyula tehát, minthán az terve, hogy a vármegyéket is egy kapitán huzzza, az állam többi hatóságával nem került, olyan kényszerhelyzetbe jutott, hogy állásának biztosításáért most olyan eszközökhöz kénytelen nyulni, melyek ideig-óráig tarthatják ugyan a kormányzat élén, de a tőst jövőt aligha fognak neki teremteni.

Az ország minden részéből érkeznek a hír, hogy ma itt, holnap ott foly a választó polgárok szervezkedése a köztársasági választásokra s ez bőven elegendő arra, hogy Szapáry Gyula gróf fejét veszítse, utolsó kössön mindazon bizalmassáinak a lábára, kik tüzelt-vassal nem irtják ki azon vakmerőt, kik elég bátorsággal bírnak az uralkodó pítal szemben oppozíciót csinálni.

Dániel Gábor, Pogány Károly, Horvát Mihály egyszerre rossz főispánoknak ki-nyulnak be, mert vármegyéjükben az a meg-bocsáthatatlan bűn esett meg, hogy egy-egy ellenzéki képviselő is került ki a választó urnából.

Ezt tovább tűrni nem lehet.

El veltük! Jöjjenek mások, kik ha hál az erőszak és hatalom minden eszközével akadályozzák meg azt, hogy vármegyéjükben a szabad meggyőződés ültessen valakit az országházába.

Főispánok mennek, főispánok jönnek, hogy a Szapáry-kormány fennen hirdesse: ime a nemzet bizalma, a választók szava akarata tart meg minket azon helyeken, a melyekről őhi nép a te boldogításodra rekszünk mindennap.

A főispáni változások melyekről ezt a napokban adtunk hírt s a, melyeket a kormány félhivatalosa a „Nemzet” is megerősített, egy sereg kombinációra adott alkalmat az erdélyi részi vármegyékben. Torda-Aranyosmegyében Sándor János leendő távozásával az alispáni szék betöltése képt az irányadó körök élénk megbeszélését.

Legtöbb kilátása van a vicispáni lásra Velits Ödön, tordai polgármesternek.

Ugyancsak Torda-Aranyosban a maradasi képviselői szék jövő betöltése az élénk diszkusszió tárgyát képezi a terület választó közönségének.

Mint hírlík Miksa Elek helyére, a főispán fiát, gróf Bethlen Balázs méltó fogja a hivatalos lista jelölni.

Kis-Küküllőben még csak kisebb törökben foly a választási mozgalom.

Várják a főispáni kérdés megoldását, csak ezután lépnek akcióba a pártok egymással szemben.

Hunyadmegyében nem nagy bandériumal fogják fogadni Sándor Jánost, a leendő főispánt.

Ha van vármegye az erdélyi részben, mely büszke arra, hogy belőle minden áll-ra lehet alkalmas férfit találni, úgy

találja meg a helyes szót, mivel mondatát végezte.

Abigail tölti be az írességet.

És természetesen a kisasszony csak cselédt vehetne magához.

En ezt értem, de öreg asszony vagyok s nem igen valószínű, hogy hasznosá tudtam magamat tenni.

Ez okból szívesen előjönnek fizetést is — megelégedném azzal ha hajlék kapnék.

És én hajlékot sem adhatok — kily Róza éles hangon s tiszta szemei elbomolulnak a fájdalomtól, mit részben sajátgyűlöletének az emléke, részben az asszony rettenetes megátalkodottsága idézett elő.

Értessem meg magával folytatja, hogy ebben dologban teljesen tettehetlen vagyok.

Abigail én nevelőné vagyok, midőn a házban lakom, s kénytelen vagyok nekik alkalmazni magamat. Hogy tudnék nekik helyet találni mellettem?

Kérem volt e tekintetben, melylyel Abigail oly tures tekintettel viszonyoz, de még sem kételkedhetik, és nem tagadhatják, hogy a mit Róza mond, az tökéletesen igaz. De azért nincs legyőzve, vékony ajkai szeszorítva bozontos szemöldökét összehúzza s különös tűnődő hangon azt mondja:

Ugy hát magamnak kell hajlékot keresni.

Szegény jó asszonynak a kívánság szent előttem.

Kisasszony, szabad-e kérdezem, hol lakik mostan?

Róza szerette volna-e kérdését megsemmenni, vagy gyorsan és tagadóló szólni rá, de az a babonás félelem, mely az asszony beszélt az a félelem, hogy a lott kívánságának nem engedelmessé nyomasztólag hatott reája.

(Folyt. köv.)

vármegye minden tekintetben vindikálja magának s épen ezért Sándor Jánost indigénának fogja tekinteni, a kit túrnivaló, de szeretni soha sem.

Dániel Gábor Udvarhelymegye 53 főispánja kiesett a Szapáry kegyéből. Mennie mert egyfelől a fa ifj. Dániel Gábor meg is a Tisza-klíkk egyik lebuzzóbb tagja, másfelől a vármegyében meg szokott olykor-olykor egy-egy ellenzéki tag is.

Alsó-Fehérmegye még mindig gazdátlan áll. Kemény Kálmán bárónak annyit ad Maros-Torda, hogy csak a közigyűrt alkalmával kukkint be a vármegye közepébe, Nagy-Enyedre.

Háromszéken még minden csendes. Az elnök, hogy Potsa József főispán szintén nemzeti, még mindezt ideig nem nyert megerősítést, s a kik Potsa megerősítésével egy sebb kor bekövetkezését remélték, újra visszastették régi csüggedésükbe. Maros-Tordamegyében nagy meglepetésnek látszik. Hogy mit végezett a nemzetipárt Medgyesfalván, nem tudjuk, de már most merjük állítani, hogy a 48-as körletből biztos győzelemmel fog kiemelni.

Szolnok-Dobokából még nincs semmi, de bizonyára nem sokára ott is megindul választási mozgalom egész megyeszerte.

Kolozsvármegye a választási mozgalom tekintetében kétszeresen érdekli az erdélyi közönséget. Először mint a vármegye második, hogy e megyében fekszik kinn Kolozsvár, mely két követet küld az országba.

A vármegyéről ezuttal hallgatunk, mert még nem fejlődtek oda a választási mozgalom, hogy biztosan ki lehetne venni egyetlent belőle.

Annál érdekesebb Kolozsvár városa, a vármegye megfutta a harci trombitát, a kormánypart elhízott bombárdistája, a református püspök.

Egy mást érik a lucullusi lakomák s a városból salonnembert, a lakatosból diszkrét fabrikát a kortes vacsora.

De mindemellett itt is megindult kormányparti részről a kombinációk árja.

Irányadó körök tudni vélik, hogy Sigmond Dezsőt felszólította a kormány, hogy legyen szerencsét próbálni Mármarosba. S Dezső követ, miután a kolozsvári mandátumot nem tartja már elég biztosnak, lehet, hogy jövőre a mármarosiakat fogja boldogítani nagy államférfiúi talentumával.

Hegedűs Sándor sem elég tiszta koser pályán, mert a mint halljuk, br. Kaas szemben akarják Budapesten kiállítani. Helyébe már is emlegetik Hajós János, a miniszteri tanácsost, kinek penziója mellette jól fogja a képviselői napidij.

Mind ezek azonban még ma csak kombinációk. Hogy mennyire fognak megfellelő a valóságnak, majd megmutatja a jövő.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, november 21.

— **A szepítő egyet** ügyesen felmunkálva a hirtelen beállt kedvező időt a városi park előtt a paloták során elvonulni járdá szélét befásította; 28 vadgesztenyét ültetett be. Ez a fasor már a jövő nyáron nagyban fogja emelni díszét a palota előtti térről. A szepítő egyet által a palota és a tréncintér kaszárnya és a fapiacz áll rész is fásítás alá kerül, a mia nagyon szép feleki és cigányosori részeknek nem csak díszítésére fog szolgálni, hanem a zöld övezet a levegő tisztítására is hathatósan be fog járni.

— **A kolozsvári nemzeti színház kegyele.** Csiky Gergely haláláról nekünk igazgatósága még a tegnap délután folyamán táviratilag értesült. A színház hivatalilag fejezte ki a gyászoló család előtt részvétét s koszorút küldött az elhunyt családjára.

— **Színház.** Tegnap este a „Hún” körletű kertük színe díszelődött ezim át. A darab az első felvonásban vonatkoztatva ment; szereplők nem tudták a szerepeket kellőképpen kidomborítani, itt-ott a kellő készség hiánya is kiért. A második és harmadik felvonás már jobban sikerült. Kiválóbb sikert ért el Kovács Gyula a lovaggal, Ivánfi, kit a II-ik felvonás a lámpák elé hívtak, Gál Gyula, Hunyadi Margit, Szathmári Árpád.

— **Hangverseny a színházban.** A kolozsvári nemzeti színházban a zenét közönségre igen élvezetesnek ígérte. Thomson Csérese hegedűművész hangversenyt adni, melyben Tarnay Alajos is részt fog venni. Thomsonról, ki a fővárosban közelebről hangversenyzett a P. N. a következőket írja: Thomson Csérese, a nagy hírdő hegedűművész, a „masodio Paganini” névvel megtisztelt diabolikus virtuóz, ki már a múlt idényben is oly nagy feltűnést keltett nálunk, ismét ellátogatott hozzánk s ma este tartotta egyetlen hirtetett hangversenyt a vigadó kistermében, mely szorongásig megtelt. Hogy az egyetlen hangversenyből második is lesz — a mint ez a kijáratkor a csarnok falain már olvasható is: — ezt előre meg lehetett jósolni. Mert Thomson elég egyszer hallani, hogy aztán többször is ohajtsuk hallani, mert a mit ő a hegedűn produkál, az mint valami mesével határos, csakis őtől hallható oly technikai tökélyvel, melyben nem igen van párja a mai élő hegedűvirtuózok közt. S az ily virtuózitási bosszorkányságok, hiába, legtöbb vonzerővel bírnak még a mai hangverseny blazirt közönségre is, mely e tekintetben egy cseppet sem különbözik attól a korábról, mely a Catalanik, Lisztok s Paganinik fejére az ég minden ragyogó csillagát is a fejére tette volna. A terem közönségének hevesebb vért fiatalabb része ma sem ismert határt a lelkesedési óváciában s a végül előadott Paganini-féle ábránd, illetve ördögös változatok után oly frenetikus tapsokban tört ki, melyek csak az utcán szünetelt meg, mikor a művész szállására tért. A B. H. így emlékezett meg: Thomson Csérese, a nagy hegedűst, mindnyájan könyezve hallgattuk ma a vigadóban. Szemünk harmatját azonban nem az ő minden érzélgéstől ment művészet, hanem a csipős fűst csalta ki, mely két gombolyokból an árasztotta el a terem levegőjét. A főváros mérnökhivatala ugyanis nem gondoskodott arról, hogy a fűtőszereket hibátlan legyen az épületben, mely Budapest pénzterárába annyit pénz hoz évenként. Ez valóban nagy helytelenség. A főváros a bérlőtől a szerződés pontos megtartását követeli, de maga nem törődik a viszonyosság elvével és nem ügyel arra, hogy busán jövedelmező háza jó karban legyen. Csoda hogy a szegény közönség meg birt megmaradni a fűtben s e csodát csakis Thomson álmélkodást gerjesztő művésze tehetette. Ez a nagy hegedűs feleletetett minden hétköznapi bajt A lttitichi Paganini ismét elragadtatott bennünket, mint tavaly és a lelkesedésnek oly kitöréseit idézte elő a minők manapság már igen oitkák.

— **Thomson Caesar** hegedűművész hétfőn 1881 november 23-án rend. bérlet-szünetben, felemelt helyarákkal. M. s. o. I. a) Liszt: Consolation, b) Schumann: Novelette, c) Moszkovskij: Momento gioioso. Zongorán: Tarnay Alajos. II. Vieuxtemps: Concerto primó. Hegedű: Thomson Csérese III. A kinc. Vigjáték I. felv. Irta: Coppée F. ford. Csiky Gergely. IV. a) Simon: Berceuse b) Rubinstein: Romanca, c) Wieniawsky: Tarantalle. Hegedű: Thomson Caesar. V. a) Lányi: Éji zene, b) Chován: Magyar hangulatképek. Zongorá: Tarnay Alajos, VI. Paganini: Phauxsie. Hegedű: Thomson Caesar.

— **Esküvő.** Ma tartotta szűk családi körben Malonyai Dezső kolozsvári polgáriszkolai tanár esküvőjét Huflesz Blankával, özv. Huflesz Károlyné szép és művelt leányával. Az esküvő a szentpéteri templomban ment végbe.

— **Fogyasztási szövethetési közgyűlés.** Holnap délután 4 órakor tartatik meg Kolozsvármegye vármegyeházának közgyűlése termében az alapszabályok végleges megállapítására vonatkozó értekezlet. Az értekezletre megkivittak a Kolozsváron és környékén levő összes állami hatóságok és hivatalok tisztviselői és egyéb alkalmazottai. Az alapszabályok tanulmányozás végett már előzetesen megküldettek több példányban minden hatóságokhoz. A gyűlést Grisk János min. osztálytanácsos, a mozgalom megindítója hívta egybe. Az értekezlet iránt a tisztviselői körben nagy érdeklődés nyilvánul és így az előre láthatólag nagyon népes lesz.

— **Tordai Grail Erzsé** kisasszony csütörtökön (nov. 26-án) szavallati előadást rendez a kolozsvári színházban. Az előadást közönségünk meglepő érdeklődésével fogadják. Grail kisasszony erdélyi születésű s előbb a kolozsvári, majd pedig a Zirzen-féle budapesti nőképzőnek volt jeles növendéke. Ez intézetekben nyerte meg magyar irodalmi szakképzettségének alapjait. Vágya a színművészethez vonzotta és rövid ideig magántanuló volt a bpesti színi tanodában. Körülmevei ezután Németországba vették, hol fél évig mint színésznő szerepelt. Ekkor történt, hogy Elbersfeldben fölkerült egy hangversenyben való közreműködésre. Grail kisasszonyon az estélyen felolvasást tartott a magyar irodáról és irodalomról, német fordításban elszavalván néhány szép költeményünket. Az előadás fényes sikere azt a gondolatot adta a fiatal művésznőnek, hogy egészen a reazitatori szakmára adja magát. Elhagyta a színi pályát és két év óta körutakat tesz a németországi nagyobb városokban, mindenütt kizárólag magyar irodalmi termékeket ismertetvén. A német lapok magaslatú elismeréssel írják Grail kisasszony művészetéről s e dícséretekből jókora rész jut nemzeti irodalmunknak is, melynek Grail kisasszony hatékony propagálója a külföldön.

sonról, ki a fővárosban közelebről hangversenyzett a P. N. a következőket írja: Thomson Csérese, a nagy hírdő hegedűművész, a „masodio Paganini” névvel megtisztelt diabolikus virtuóz, ki már a múlt idényben is oly nagy feltűnést keltett nálunk, ismét ellátogatott hozzánk s ma este tartotta egyetlen hirtetett hangversenyt a vigadó kistermében, mely szorongásig megtelt. Hogy az egyetlen hangversenyből második is lesz — a mint ez a kijáratkor a csarnok falain már olvasható is: — ezt előre meg lehetett jósolni. Mert Thomson elég egyszer hallani, hogy aztán többször is ohajtsuk hallani, mert a mit ő a hegedűn produkál, az mint valami mesével határos, csakis őtől hallható oly technikai tökélyvel, melyben nem igen van párja a mai élő hegedűvirtuózok közt. S az ily virtuózitási bosszorkányságok, hiába, legtöbb vonzerővel bírnak még a mai hangverseny blazirt közönségre is, mely e tekintetben egy cseppet sem különbözik attól a korábról, mely a Catalanik, Lisztok s Paganinik fejére az ég minden ragyogó csillagát is a fejére tette volna. A terem közönségének hevesebb vért fiatalabb része ma sem ismert határt a lelkesedési óváciában s a végül előadott Paganini-féle ábránd, illetve ördögös változatok után oly frenetikus tapsokban tört ki, melyek csak az utcán szünetelt meg, mikor a művész szállására tért. A B. H. így emlékezett meg: Thomson Csérese, a nagy hegedűst, mindnyájan könyezve hallgattuk ma a vigadóban. Szemünk harmatját azonban nem az ő minden érzélgéstől ment művészet, hanem a csipős fűst csalta ki, mely két gombolyokból an árasztotta el a terem levegőjét. A főváros mérnökhivatala ugyanis nem gondoskodott arról, hogy a fűtőszereket hibátlan legyen az épületben, mely Budapest pénzterárába annyit pénz hoz évenként. Ez valóban nagy helytelenség. A főváros a bérlőtől a szerződés pontos megtartását követeli, de maga nem törődik a viszonyosság elvével és nem ügyel arra, hogy busán jövedelmező háza jó karban legyen. Csoda hogy a szegény közönség meg birt megmaradni a fűtben s e csodát csakis Thomson álmélkodást gerjesztő művésze tehetette. Ez a nagy hegedűs feleletetett minden hétköznapi bajt A lttitichi Paganini ismét elragadtatott bennünket, mint tavaly és a lelkesedésnek oly kitöréseit idézte elő a minők manapság már igen oitkák.

— **Thomson Caesar** hegedűművész hétfőn 1881 november 23-án rend. bérlet-szünetben, felemelt helyarákkal. M. s. o. I. a) Liszt: Consolation, b) Schumann: Novelette, c) Moszkovskij: Momento gioioso. Zongorán: Tarnay Alajos. II. Vieuxtemps: Concerto primó. Hegedű: Thomson Csérese III. A kinc. Vigjáték I. felv. Irta: Coppée F. ford. Csiky Gergely. IV. a) Simon: Berceuse b) Rubinstein: Romanca, c) Wieniawsky: Tarantalle. Hegedű: Thomson Caesar. V. a) Lányi: Éji zene, b) Chován: Magyar hangulatképek. Zongorá: Tarnay Alajos, VI. Paganini: Phauxsie. Hegedű: Thomson Caesar.

— **Esküvő.** Ma tartotta szűk családi körben Malonyai Dezső kolozsvári polgáriszkolai tanár esküvőjét Huflesz Blankával, özv. Huflesz Károlyné szép és művelt leányával. Az esküvő a szentpéteri templomban ment végbe.

— **Fogyasztási szövethetési közgyűlés.** Holnap délután 4 órakor tartatik meg Kolozsvármegye vármegyeházának közgyűlése termében az alapszabályok végleges megállapítására vonatkozó értekezlet. Az értekezletre megkivittak a Kolozsváron és környékén levő összes állami hatóságok és hivatalok tisztviselői és egyéb alkalmazottai. Az alapszabályok tanulmányozás végett már előzetesen megküldettek több példányban minden hatóságokhoz. A gyűlést Grisk János min. osztálytanácsos, a mozgalom megindítója hívta egybe. Az értekezlet iránt a tisztviselői körben nagy érdeklődés nyilvánul és így az előre láthatólag nagyon népes lesz.

— **Tordai Grail Erzsé** kisasszony csütörtökön (nov. 26-án) szavallati előadást rendez a kolozsvári színházban. Az előadást közönségünk meglepő érdeklődésével fogadják. Grail kisasszony erdélyi születésű s előbb a kolozsvári, majd pedig a Zirzen-féle budapesti nőképzőnek volt jeles növendéke. Ez intézetekben nyerte meg magyar irodalmi szakképzettségének alapjait. Vágya a színművészethez vonzotta és rövid ideig magántanuló volt a bpesti színi tanodában. Körülmevei ezután Németországba vették, hol fél évig mint színésznő szerepelt. Ekkor történt, hogy Elbersfeldben fölkerült egy hangversenyben való közreműködésre. Grail kisasszonyon az estélyen felolvasást tartott a magyar irodáról és irodalomról, német fordításban elszavalván néhány szép költeményünket. Az előadás fényes sikere azt a gondolatot adta a fiatal művésznőnek, hogy egészen a reazitatori szakmára adja magát. Elhagyta a színi pályát és két év óta körutakat tesz a németországi nagyobb városokban, mindenütt kizárólag magyar irodalmi termékeket ismertetvén. A német lapok magaslatú elismeréssel írják Grail kisasszony művészetéről s e dícséretekből jókora rész jut nemzeti irodalmunknak is, melynek Grail kisasszony hatékony propagálója a külföldön.

s így nemcsak művészeti, de nemzeti hivatást is teljesít működésével. Grail kisasszony tegnapelőtt Budapesten tartott fényes sikerű szavallati estélyt és a jövő héten hozzánk jön. Meg vagyunk győződve, hogy városunk nemes izlést, hazafias közönsége lelkes désszel fogadja a fiatal művésznőt, ki nemcsak művészetében kitűnő, de mint honleány is kitűnőnek maradt.

— **Simó Ferenczné** e hó 13-án Szolnok-Dobokamegye Orosz nevű községében elhunyt.

— **Medve János** tövis-egyházi lakos a nevét belügym. engedélyvel „Megyeri”-re változtatta.

— **Szégyelje magát!** — „Preis Courant von Nikolaus Malka Conditorei in Dees (für wieder — Verkäuf) — Ilyen féle szemeket és germanizáló rongy papirokat is bór a posta Kolozsvára abból a városból, a melyben a hét vezérek bejövételének legelső nyomait s emléket őrzik. Szégyelje magát hochachtungsvoll Nikolaus Malka conditor.

— **A magyar fegyvergyár** által beszállított 60 darab próba-fegyvert a bécsi arsenalban egy a m. kir. honvédelmi miniszter és a közös hadügyminiszter küldöttségéből álló vegyes bizottság megvizsgálván, jónak találta és mint minta-fegyvert elfogadta. Ezen elért eredmény alapján most már a fegyvergyár haladék nélkül megkezdheti a fegyvereknek való gyártását.

— **Influenza Berlinben** Mint Berlinből távirják, ott néhány nap előtt újra föllépett az influenza és mindinkább terjed. Többnyire 20—40 év között levő emberek kapják meg a bajt, mely gyakran tüdőgyuladással jár.

— **Bécs deficitje.** Bécs városát tudvalevőleg kikerekítették a körüle fekvő községekkel, hozzácsatoltak a bécsi urak Gross-Wienhez mindent, a mi kezük ügyébe esett. Ez a kikerekítés nemcsak Bécs városának a területét, hanem a deficitjét is tetemesen megnövelte. A jövő évi költségvetés szerint a kikerekített Bécs deficitje 3,324.640 frt.

— **A főbb selyemtermelő országok.** 1890-ik évi produktóját az alábbi kimutatás tünteti fel: A világ összes selyem-terméke 10,900.000 kilogramm volt és Olaszország 2,700.000 kilogramm, Franciaország 550.000 kilogramm, Kínáé, 3,750.000 kilogramm, Japáné, 2,900.000 kilogramm, Anatóliáé 600.000 kilogramm, Bengáliáé, 150.000 kilogramm, a többi országoké összesen 250.000 kilogramm.

— **Megszökött képviselő.** „A N. W. T.” jelentése szerint Pavalics Mátyás horvát tartománygyűlési és magyar országgyűlési képviselő, a ki Horvátországban kir. közjegyző is volt, a napokban felfüggesztették hivatalától. A felfüggesztés azért történt, mert közjegyzői és alpolgármesteri minőségben városi és árpapénzeket sikkasztott, mintegy 40.000 forint összegben. Pavalics Mátyás ellen állítólag elfogatási parancsot is adtak ki, ő azonban nem várta be az elfogatást, hanem megszökött. A bécsi lapjelentése szerint Pavalics Mátyás az elsikasztott pénzt Budapesten kártározta el.

— **Giers Párisban.** Minden diplomáciai törekvés dacára Giers mégis ellátogatott Párisba. Mint onnan jelentik, az orosz külügyminiszter tegnap este 6 órakor oda érkezett. A pályaudvaron Mohrenheim b. orosz nagykövet és az orosz nagykövetség személyzet fogadta és D'Ormeson gróf, Carnot köztársasági elnök nevében üdvözölte. A tulságos oroszbarát hangulat megcsappanása nyilatkozik azonban abban a tényben, hogy tüntetés nem volt a külügyminiszter mellett holott jól emlékszünk, minő zajt csaptak az orosz tengerészek látogatásakor is.

— **Hányan laknak Párisban?** Franciaország fővárosának lakossága, mely év előtti 2,344,550 főre ugrott a legutóbbi hivatalos kimutatás szerint 2,470,967 főre szaporodott. A szaporodás öt év alatt tehát 126.417. Az egész Szajnadepartement lakossága most 3,141.555. Ezelőtt öt évvel Párisban csak 35 képviselőt választottak, most azonban 37 képviselőt küldhetnek a parlamentbe.

— **Járványok Pestmegyében.** Pestmegye területén a közegészségi állapotok, a beérkezett orvosi jelentések szerint, igen rosszak. Mindenfelől érkeznek hírek a különböző járványokról, így Új-pesten, Fülöp Szálláson és Ordason a vörheny szedi áldozatait Kecelen a hagymáz, Kalocsán és Gyömrőn a kanyaró, Nagy-Körösön, Albertin, Vácson, Aszódon és Erzsébetfalván a difteritisz uralkodik. A járványok megszüntetésére s továbbterjedésének megállítására a hatóságok megtették a szükséges intézkedéseket.

— **A fényűzés áldozatai.** Arról az örtlű pazarlásról, melyet a Berlinben megbukott Som m. erdélyi testvérek bankháza tűzött, jellemző adatokat írunk: Sommerfeld Felix, ki a város egyik előkelő utcájában lakott, két emeletet tartott elfoglalva. Táncesterélyeken alul étekelt, a felső emeleten táncoltak. Mikor a meghívott nők a lépcsőn a táncterembe mentek fel, mindenik drága új selyemköpenyt kapott ajándékba vállára vetve, nehogy fölmentében megtaláljon hűlni. — Asztalára a legfinomabb ujdonságot a világ minden részéből hordatta össze. Egyszer kora tavaszszal ifjú libacsényét ettek, melyek egyenesen Ausztráliából lettek hoztatva. A másik testvér Zsigmond, minden ruháját Párisban, cipőjét Londonban készítette; ilyenkor a szabónak vasuton Berlinbe kellett utaznia, hogy mértékét vegyen róla. Ha vagy egyszer Berlinben dolgoztatott, a ruhának való egész kelmét megvásárolta, nehogy más valaki ugyannaból hasonló ruhát készíthessen.

hessen magának. Aztán a közönség az ilyen gazdag embereket bámulja, még irigylit is szerencsésüket. Minő silyedsége ez a mai társadalomnak, hová civilizálódunk és aljasodunk mióta a római diktator csak repát evett ebédre és jellemes nagy ember volt mellette.

— **Kettős orgyilkosság** történt e hó 16-án a pestmegyei Vécse községben. Egy apa a kormában borozgatott fiával s csinosan beszélgettek. Időközben két más, ugyancsak vécseai svábült astalukhoz. Ez utóbbiak csakhamar vitába eredtek az előbbiekkal, a minek veszekedés lett a vége. Kévszidő múlva az apa és fia, erőteljes, 20 éves fiatal ember, valamiért kiment az udvarra. Ez volt végzet; a kormában hagyott két sváb már leskelődött s a mint kiillett, két dobát szívébe. Csak annyi ereje volt még, hogy atyját kiszólítsa, következő pillanatban holtan esett össze. Az apa hívására kisetett, de őt is megtámadták s néhány percnyi küzdelem után ő is halott volt. A két orgyilkost már bekísérték a monori kir. járásbíróshoz, honnét a pestvidéki törvényszékhez fogják őket beszállítani.

Összeesküvés.

(Drim drum dramalette 1 felvonásban. Több jelenetben és nagy személyzettel)

I. Jelenet.

Domokos (Elmerülve sétál a terített asztal körül. Kis idő múlva megáll a tükör előtt. Sima arczán kedélyes mosoly játszik.)

Teremtuccse derék legény vagyok, Magam sem hittem, pedig tüköröm Mást mindenkit, de engem soh'se csal. Mily bösz tekintet, mily okos szemek S minő böles tapintat a homlokodon!

Lelkemre mondom: niucs több ily legény Sem Kolozsvárt sem a föld kerekén. Mindenki ismer, hisz én vagyok a Tévelygő birkák fő-fő pásztora! Krisztus országán én uralkodom Ha megszühintem főpásztor botom.

(Előveszi főpásztori botját, palástot ölt. Komolyan tekint a tükörbe)

Oh mennyi ész e komor homlokodon Bár egy világot kormányozni kélek Akkor se tudnám elhasználni mind. Kicsiny nekem az egyház szűk határa, Óriás elmém nem fér benne el! És itt belül örökös tűz emészt S kitörni készül mint bösz lávina.

(Kivárol az érkező vendégek énekének.) Még azt mondják, hogy Apponyi Akar itt nekünk papot nyi, Hallgass pájtás igaz szóra Menjünk el a vacsorára Eljen Dezsőke!

Domokos (Szívéhez kapva.) Bábárog hangok édes özöne, A sötét éj hallgatag csöndibe, Csodás regék világát látom én Titkos varázslat oda hívogat.

(Kivül teremt. Éneklők: Paulus Diák, Felbach és Lakatos Augustin.)

Abezug Ugron, abezug Gábor Abezug szélsőbali tábor, Ej haj Dezső a babám, — Szeretjük is mi őt igazán.

Domokos: Az éj syrénei most vigabb dalt Dudolnak vergődő lelkem előtt Feszült bordám majd szétomlanak, De jövőm biztos képét látom én. Eh! El ezekkel!

(Palástját és pástortját egy sifonéra zárja, honnan piros tollat, színóros dalmányt és rezes fokost vesz elő. Ismét a tükör előtt.)

Im ez a tér, hol óriás szellemem, Kiterjesztendi majd sas szárnyait S biztos röpöppénél magasra tör. Bocsássatok meg ti oh istenek, De szakítanom kell most veletek, Égető vágy izgatja véretem A haza hív s itt hagylak titeket. Ágygő kathedra, ágygő biblia Fogadj te be dicső politiká.

(Hosszan tartó göröngész, mely több színben játszik)

2-ik jelenet. (Volt vendégek)

Északkeleti Károly: (Labdázva egy cidonai almával.)

El, ide vonzott vig vacsorátok, De politikát én nem folytatok.

Domokos: Manóba vén sas, elment az eszed, (Elvesz tányérből egy pulyka csembot) No ugy ezt a pecsét meg nem eszed, Szomorú sent József.

Az egyetlen istenre esküszöm Jőjön vész halál bármi ellenem! Szapáry urban szikla a hitem.

Domokos. Esküdjetek hát valamennyien.

Morgó Adalbert. Az esküt én majd megpecsételem.

Felbach. Én a boldogult Bachra esküszöm, Hogy kormányunk pártjához ht leszek.

Paulus Diák. Cseppnyi tejet ne adjon bivalom, Ha Sigmundot valaha elhagynom.

Kolozsvárt.

János Kovács. (Tépelőde.)

To be, are not to be...! Én a ki Kossuth levelét őrizem...

Domokos. (János száját elfedi.) Elég elég! ne tovább vakmerő —

Vagy mindjárt hajdút hivatok elő. János. (Meghajolva) Tietek vagyok!

Lakatos Augasztin. (Az asztalra út kalapácsával.)

Ezer tűzes vas és ócska lakat, — Az ember itt barátára se akad! Kellek? nem kellek? Vagy csak ur az ur?

Az iparos csak nulla, semi más? **Domokos.** (Rémült mosollyal)

Barátom, hivem, én lakatosom, Eltántorodnál? Oh az nem lehet,

Ugy-e urak nem engedjék aztot (Bort tölt és poharat nyújt át.)

No nem bánom — igyunk brudersaftot.

Augasztin (Öröm könnyek közt összerogy.)

Dezső. (Készen tartott zsebhendőkkel a kezében.)

Veldimig hatott ez összetartás! Oh honfiak nézzetek csak reám:

„Kinek si áshoz nem szokott szeme Ugy önti most megáradt csöppjeit, Mint gyógyszerös nedvét a mézgafa.”

(Othöllő 3-ik felv.)

Sachsepeare (szelleme megjelenik) Kontár! miért törőd össze művemet?

Szapáry (szelleme lelti Sachsepeare-t és haragosan döngi:)

Ő mámeluk, önálló nem lehet! (A látomány eltűnik.)

Dezső (folytatva:) De ha ádáz tusára jön a sor,

Ha Apponyi vagy bösz Ugron megjelen, Oh honfiak mi lesz akkor velem?

Mind. Megöljük! (A gyertyák elalussznak csak a pucsa kék lángja terjeszt kísérteties fényt)

Domokos. Esküdjetek! **Mind.** Esküszünk!

Domokos. (A tükör elé lép.) Püspök vagyok, de nagy!

Leszek követ s belső titkos tanácsos Ki tudja? Csak merészség ez a fő!

Csak a kormánynak szolgálni hiven Legyen az Tisza, Apponyi, Szapáry

Vagy — bánom is én — hogyha Ugron is Látom e rangok titkos lépésejét.

Előre bátran. Ez a jelszavam.

(Hátat tekint és látja, hogy alussznak.)

Hahaha! Hágni, hágni, mindig magasra hágni

(A vendégekre mutat)

E széles vállakon bizton lehet. Hahaha!

(Gyúros kacagással eltűnik.)

Idenekek Kolozsvárt.

(November 21.)</

Hirdetések.

Még csak rövid ideig látható

A PHOTOPLASTIKUM

a Belkőp-utcában 22. szám alatt, (az Uri Kázinó mellett.)

MA — a közönség általános óhajának engedve — újra
a „KELET” lesz bemutatva

az ő remekeivel, t. i. **Palesztina, Egyiptom, Görögország és Törökország.**

HOLNAP, VASÁRNAP: **Olaszország, Európa** e virágos kertje lesz látható.

Belépil díj 20 kr. — 6 személynek egyszerre váltva 1 frt.

1046. (1—x)

Kiváló tisztelettel

STECKER JÁNOS,
az arany érdemrend tulajdonosa.

A helyiség fűtve van.

Mint Szőlő és Pinczekezelő ajánlkozik

egy jelesen végzett 29 éves nőtlen egyén,
ki 7 év óta egy nagyobb uradalomban működik, minthogy nősülni óhajt:

állást változtatni szándékozik.

Állását 1892. évi április hó 1-én foglalhatja el.

Ajánlatok „P. J.” alatt a lap kiadói hivatalába intézendők. 1045. (1—3)

Kónya Sándor

(ezelőtt CSIKI LUKÁCS)

főlk-üzletét

Kolozvartt, Főtér, Gróf Teleki Domokos-ház

megnyitotta.

FŐ-ÜZLET: KOLOZSVÁRTT, Főtér, (Tivoli-ház.)

NAGY RAKTÁR:

fűszer, csemegé, bor, déli gyümölcs, liszt, ásványvíz, rum, thea, liqueur, bel- és külföldi Cognac, magyar és francia pezsgők, mindenféle csukorkák, thea-kenyerek stb.

1043. (1—2)

BANK- és VÁLTÓ-ÜZLETE

KOLOZSVÁRTT,

a Főtéren levő üzletében

a bank-szakmába vágó következő főbb üzletágakat folytatja:

Vesz és elad állam- és más értékpapírokat, zálogleveleket, arany-, ezüst- és papír-pénzjegyeket; közvetít a budapesti és bécsi tőzsdén jegyzett mindennemű értékeket idegen számlára; előlegez értékekre és tőzsdén jegyzett papírokra (kézi zálogra, Lombard üzlet); leszámlolt sorsjegy-nyereményeket, kisorsolt zálogleveleket és más értékeket; bevált lejárt szelvényeket és beszerzi az értékpapírok új szelvényeit; teljesít fizetéseket a bel- és külföldi piacokon; fogadatosított behajtási megbízásokat.

Keresettebb értékek készletben tartatnak.

A magyar földhitelintézet és a nagy-szebeni általános takarékpénztár kisorsolt záloglevelei és záloglevél-kamat-szelvényei minden levonás nélkül fizetnek ki. 1027. (3—30)

„Erdélyrészi magyar jelzálog hitelbank részvénytársaság.”

Irodai helyiség: Kolozvár, belszen-utca 3. sz. — Irodai órák: d. e. 9 órától fél 1-ig.

A 400.000 frt alapítókéval alakult „Erdélyrészi magyar jelzálog hitelbank részvénytársaság” üzleti működését most megkezdett törvényesen bejegyzett cége alatt folyó évi Október hó 1-sőjével megkezdvén, alapszabályszerű működését a következő üzletágakra terjeszti ki:

ÜZLETKÖR:

- 1.) Jelzálogi fedezet mellett földbirtokra vagy házakra kölcsönöket engedélyez hosszabb vagy rövidebb idejű visszafizetésre.
- 2.) Már fennálló jelzálogi követeléseket magához vált.
- 3.) Kölcsönt ad törvényhatóságoknak, városoknak, községeknek és más jogi személyeknek, a mennyiben azok kölcsönök felvételére a törvény vagy szabályszerűen megszerzett engedély által jogosítva vannak, nem csak jelzálogi biztosíték mellett, de a nélkül is, ha a kamatok és a tőke visszafizetés a községi vagy törvényhatósági pótdadók és egyéb jövedelmek és fedezetek által biztosítottak. Az 1. 3. pont alatt említett kölcsönöket készpénzben utalványozza, vagy azok összege erejéig zálogleveleket, illetve kamatozó kötvényeket bocsát ki.
- 4.) Földbirtokra jelzálogi biztosíték mellett vagy egyéb fedezet alapján nyílt hitelt engedélyez.

Az Intézeti Igazgatóság tagjai: 1.) Gróf Bethlen Gábor elnök. 2.) Bárányffy Dezső alelnök. 3.) Péterffy Zsigmond alelnök. 4.) Gróf Wass Béla nagybirtokos. 5.) Horváth Gyula hírlapszerkesztő. 6.) Dr. Kiss Mór egyetemi tanár. 7.) Deák Albert ügyvéd. 8.) Merza Lajos mérnök. 9.) Dalmai Géza bankigazgató. 10.) Dr. Weiss Miksa ügyvéd.

Az Intézeti felügyelő bizottság tagjai: 1.) Gróf Kornis Viktor, elnök. 2.) Szász Domokos, ev. ref. püspök. 3.) Gróf Bethlen Bálint, nagybirtokos. 4.) Sombory Lajos országgyűlési képviselő. 5.) Politzer Zsigmond, budapesti bankár. 896. (16—20)

- 5.) Saját zálogleveleit és kamatozó kötvényeit leszámítja és azokra előleget ad.
- 6.) A tőzsdén hivatalosan jegyzett zálogleveleket, állampapírokat és az állami biztosítást élvező vállalatok elsőbbségi kötvényeit vásárolja és azokra kölcsönt ad; illyenmű kisorsolt, illetve lejárt értékpapírokat és azok szelvényeit leszámítja.
- 7.) Váltókat leszámítol.
- 8.) Pénzbetéteket gyűmölcsösztetés végett elfogad.
- 9.) Folyó számlán készpénz betéteket elfogad.
- 10.) Letéteket átvesz bizonyos illeték mellett vagy a nélkül.

Kolozvartt, 1891. szeptember hó 28-án.

Az „Erdélyrészi magyar jelzálog hitelbank részvénytársaság” igazgatósága.

Női, Leányka téli felsők

potom áron eladatnak

MESKÓ L.

Kolozvartt, főtér 19. szám.

MEGÉRKEZTEK:

Ruhaszövetek, francia Parchettek, Casánok, Vászna, Tepichek, Agy és asztalterítők, hárász capischonok, Nagykendők.

Tricot női Blusok, Darekak, Trico Gyerekruhák legnagyobb válogatásban.

Videki megrendelések a legpontosabban eszközölni; ruha megrendelésnél egy jól álló derék és egy alj elő hossza szükséges.

Kiváló tisztelettel

Meskó L.

Főtér 19. szám.

971. (4—4)

A volt MERZA GERŐ-féle üzletben (Főtér)

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT

VÉGE LADÁS

ÁRJEGYZÉKEINEK RÖVID KIVONATA.

Duplaszéles kelmék:

1) ezelőtt 85 kr.,	most 40 kr.
2) „ 1 frt,	55 „
3) „ 1 frt 40 kr.,	65 „
4) „ 1 frt 60 kr.,	90 „
5) „ 1 frt 80 kr.,	95 „
6) „ 2 frt,	most 1 frt 25 „
7) „ 2 frt 30 kr.,	1 „ 40 „
8) „ 2 „ 40 „	1 „ 50 „

Jaquettek és Mantilleok:

ezelőtt 16 frt,	most 7 frt 50 kr.,
18 frt,	9 „ 50 „
20 frt,	11 „
24 frt,	13 „
28 frt,	15 „
34—40 frt,	20 „

Esőköpenyek féláron.

Himalaya-kendők féláron.

Himalaya kelméből egyes ruhák féláron. — Berliner kendők féláron alul. — Meső barchettek, Kassánok, diszek féláron.

905. (28—x)

Alapított 1862-ben.

RENDES SZIDOR ÉS TESTVÉRE

ezelőtt GAJZÁGÓ ISTVÁN

női divat és Confectió áruháza, RUHAKÉSZÍTŐ MUTERME.

Legujabb FRANCZIA és ANGOL DIVATKELMEK.

KERETEZETT RUHÁK (ROBEOK)

Jaquettek, felöltők, mantillek, valódi berlini modellek.

Rendkívül nagy választék diszekben, u. m: **Peluche** és **Paszomány** kivitelen.

Nagy szőnyeg és függöny-raktár.

MINTAGYÜJTEMÉNYÜNK kívánatra BÉRMENTVE küldetlik.